

I Socialdemokratiet mener vi, at miljøhensyn i høj grad bør integreres i en fælles landbrugspolitik, og at vi ikke kan løse miljøspørgsmålene alene ved hjælp af braklægning. Vi har jo ingen garanti for, at braklægningsordningen vil være blivende. Men hensynet til vores miljø og grundvandet vil være faktorer, vi altid må behandle med største alvor og forsigtighed.

Jeg må sige, at efter at vi har gennemgået de tre beslutningsforslag, er det uforståeligt for mig, at Venstre gik imod, at der blev skrevet en vandberetning, som behandlede de spørgsmål, beslutningsforslagene fra V og K omhandler.

Gitte Seeberg (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Niels J. Langkilde, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på hans vegne holde ordførertalen:

Behovet for braklægning bliver muligvis stadig mindre, fordi den stigende befolkning i verden og den stigende velstand i bl.a. Kina medfører et betydeligt merforbrug af fødevarer. Ligesom de fleste orlovsordninger er nødløsninger, er braklægninger ikke et ubetinget gode. En braklægning kan dog vendes til noget positivt, hvor man søger at få det bedst mulige miljø ud af braklægningerne, og det er det, som er formålet med forslaget. Hidtil er det gået lidt småt med at få miljø for pengene, men ret skal være ret: Der er sket forbedringer i de særlig følsomme landbrugsområder, de særlige SFL-områder.

Meget af braklægningen er EU-afhængig, og når det fra flere sider lyder, at dette eller hint ikke er muligt at gennemføre på grund af EU, ville det naturligvis være af interesse at høre, om ministeren vil arbejde for, at EU-reglerne bliver ændret, så vi kan få mere miljø for penge. Hvad har ministeren gjort, siden sagen sidst var på dagsordenen? Forsøgsresultaterne strømmer ind i øjeblikket, og de viser den gavnlige effekt af bræmmerne, både med hensyn til pesticider i vand og med hensyn til nedsat forurening af andre stoffer.

Anni Svanholt (SF):

Dette forslag behandlede vi jo også i sidste samling.

I SF mener vi, der er et påtrængende behov for at få vedtaget regler om effektive virkemidler og for at begrænse kvælstofforureningen fra landbruget – både af hensyn til grundvandet og af hensyn til vandområderne og opfyldelsen af vandmiljøplanen. Det er i hvert fald fremgået af den debat, der har været tidligere i dag.

Den bedste måde at opnå en reduktion af kvælstof og pesticider på er at omlægge landbrugsdriften til økologisk og/eller mere miljøvenlig produktion, altså en mere ekstensiv driftsform. Vi mener, der er brug for en lang række forskellige virkemidler for at nå målet, og i går fremsatte vi derfor et beslutningsforslag om sikker formindskelse af kvælstofudvaskning fra landbruget. Forslaget indeholder en lang række virkemidler til begrænsning af udvaskning af kvælstof, bl.a. kvoter for maksimalt kvælstofforbrug, skærpede krav til udnyttelse af husdyrgødning, overforbrugsafgift på kvælstofforbrug, øget brug af efterafgrøder, fremme af økologisk jordbrug og udlæg af vådområder og ådale som naturens eget kvælstoffilter.

Vi mener, at permanent braklægning af bræmmer langs vandløb og søer er en meget effektiv metode til begrænsning af udvaskning af kvælstof til vandmiljøet, ligesom permanent braklægning af arealer, hvor der skal være en særlig grundvandsbeskyttelse, giver den bedste beskyttelse af grundvandet. Der eksisterer allerede i dag en række EU-støtteordninger til foranstaltninger, herunder braklægning, som på forskellig vis begrænser kvælstof- og pesticidudvaskning.

I dag står amterne for planlægningen, og de eksisterende ordninger er frivillige for landmændene. Disse ordninger trænger til ændringer, og derfor mener vi, der er behov for et særligt handlingsprogram for udlægning af arealer som naturfiltre. Amterne skal administrere ordningerne, og der skal stilles øgede midler til rådighed til de særlig følsomme områder. Samtidig skal det sikres, at der foretages en samlet planlægning vedrørende flerårige braklægningsområder, så disse kan koncentrereres i bl.a. ådale og lavtliggende områder.

Venstres og De Konservatives forslag er efter SF's opfattelse helt utilstrækkeligt til at løse den omfattende kvælstofforurening. Der er brug for mange virkemidler, men vi er naturligvis enige i, at vi skal have mest muligt miljø ud af braklægningsordningerne og andre ordninger. Til slut skal jeg dog sige, at vi er helt uenige med hensyn til fri omsættelighed af braklægningskvoter.

Aage Brusgaard (FP):

Også dette forslag er vi positive over for, selv om der også kan være nogle problemer med EU, og selv om jeg som sædvanlig mener, at det skal være frivilligt for landmændene.